

Vě - řím v to pe - vně, vě - řím ce - lou du - ší,
že ži - vot du - cha mé - ho nic ne - zru - ší.
Sho - ří zem, slu - nce pře - sta -
ne sví - ti - ti, já bu - du ží - ti.

2. Moc Boží ve mně, / já duch z Ducha jeho, / živ jsem v Něm z lásky / toho Otce svého. / Kdo to rozloučí? / Já v tom mám bezpečný / svůj život věčný.
3. Láska nesmírná, / div nejmilostnější. / Člověk je málo / od anděla menší, / v prachu zrozený / určen je k věčnosti, / k nesmrtelnosti.
4. I vzhůru srdcem, / časný země měšťan, / host jen na zemi, / dle ducha nebešťan. / Viz, co ti sluší, / ty, kdo máš pozvání / v nebeské stany.
5. Nelni ke světu / a marnostem jeho, / živ buď a vědom / slávy ducha svého; / a tu dokazuj / v skutcích pobožnosti, / víry, svatosti.